

Muusikko

muusikkojen ammatillinen julkaisu

Julkaisija

Suomen Muusikkojen Liitto ry

Päätoimittaja

Jouni Nieminen 6803 4074

Toimituksen sihteeri

Kaisu Junno-Sollo 6803 4072

Taitto/webmaster: www.pintoresco.fi

Kimmo Tähtinen 0400-903 091

Toimitussihteeri/toimittaja

Anu Karlson 044-5440 208

Toimittaja

Pekka Nissilä 040-5201 022

Toimitus

Pieni Roobertinkatu 16, 00120 Helsinki

Fax (09) 6803 4087

Kannessa: Esa Ruuttunen

Kuvaaja: Kimmo Tähtinen

Kirjapaino

Satakunnan Painotuote Oy

32800 Kokemäki

Puh. (02) 5232 500, Fax (02) 5232 511

ISSN 0356-7923

SUOMEN MUUSIKKOJEN LIITTO RY

Pieni Roobertinkatu 16, 5 krs.

00120 Helsinki

Puh. (09) 6803 4070, Fax (09) 6803 4087

www.muusikkojenliitto.fi

e-mail: sml@muusikkojenliitto.fi

etunimi.sukunimi@muusikkojenliitto.fi

Toimistoaika: 8.50-16.00

Puheenjohtaja

Ahti Vanttinen 6803 4073

Sopimuspäällikkö

Miika Tarhio 6803 4075

Lakiasiainpäällikkö

Lottaliina Lehtinen 6803 4079

(asiakaspalvelu ma-to klo 8.50 – 16.00)

Taluspäällikkö

Jouni Nieminen 6803 4074

Toimistonhoitaja

Kaisu Junno-Sollo 6803 4072

Toimistosihteeri

Sirpa Seppänen 6803 4071

Studio- ja teatterimuusikkojen luottamusmiehiä

Lottaliina Lehtinen 6803 4079

Ravintolamuusikkojen pääluottamusmiehiä

Aarne Vesterinen 050-5566 166

(klo 14-16)

JET-kassa

(Journalistien ja esittävien taiteilijoiden
työttömyyskassa)

Kutomotie 16, 00380 Helsinki

Telefax (09) 671 330

www.jet-kassa.fi

e-mail: toimisto@jet-kassa.fi

etunimi.sukunimi@jet-kassa.fi

Puhelinpäivystys:

ma-to klo 9.00–11.00 ..... (09) 6120 2855

Kassanjohtaja Aija Ståhlberg

Etuspäällikkö

Kimmo Honkanen ..... (09) 6120 280

Kassanhoitaja Kirsi Kilpiö

Toimistosihteeri Päivikki Vilppula

Etusksittelijät Christel Flander, Tomi Heiskanen,

Jonna Malila, Riitta Pesonen, Merja Voutilainen

MUUSIKKOJEN SAIRAUSKASSA

Puh. (09) 6962 6550 (Myös vastaaja)

SANOISTA TEKOIHIN

Kansainvälinen muusikkojen liitto FIM käsitteli kokouksessaan toukokuun alussa terveysriskejä ja keskusteli musiikkimelun ongelmasta aika ajoin kovaäänisesti. Ei siksi, että salissa olisi ollut paljon huonokuuloisia, vaan siksi, että aiheeseen liittyy vahva tunnepitoinen elementti. Keskuudessamme kulkee edelleen muusikkoja, jotka eivät hyväksy musiikin kutsumista meluksi, vaikka se sitä mittarien mukaan onkin. Samalla logiikalla muusikon työperäistä meluvammaa pitäisi ehkä kutsua musiikkivammaksi ja sen perimmäistä syytä luultavasti asennevammaksi.

Yksi asia tuli kuitenkin selväksi. Muusikkojen etujärjestöjen on aika siirtyä ongelman toteamis- ja päivittelyvaiheesta mahdollisimman pian ongelman ratkaisuvaiheeseen. Päinvastoin kuin moni muu työperäinen vamma, meluvamma on musiikkityössä sataprosenttisesti vältettävissä. Keinot ovat käsissämme, mutta se iso kysymys kuuluu: haluammeko käyttää niitä?

Ammattiliittojen olemassaolon oikeutus perustuu pitkälti työnantajien pyrkimysten vastustamiseen, ellei suoranaiseen demonisointiin. Myös musiikkimeluongelma olisi helpointa sysätä työnantajien niskoille, mikä toki on direktiivin selvä lähtökohta. Työnantaja vastaa työturvallisuudesta.

Musiikkimelun osalta ongelma on siinä, että käytännössä sitä ei työnantaja pysty ratkaisemaan ilman muusikkojen vahvaa myötävaikutusta. Väittäisin jopa, että muusikot pystyvät itse ratkaisemaan meluongelman, jos todella haluavat sitä, vaikka toki työnantajien ja toimialan muiden pelureiden apu on enemmän kuin tervetullutta. Työnantaja ei voi pakottaa muusikkoa rikkomaan soitollaan turvarajoja.

Melu on kuin radioaktiivinen säteily: annosta ei saa ylittää. Kun ilma värähtelee soittajan myötävaikutuksesta vaarallisella energiatasolla, sitä värähtelyä on vaikea saada tekemättömäksi. Helpointa olisi hillitä melun tuottoa ennen kuin se on päässyt ilmoille. Se olisi meluongelman ratkaisemiseen paitsi tehokkain myös täysin ilmainen keino. Ainoa haitta olisi, että lääkärit, arkkitehdit ja juristit (sorry kollegat) menettäisivät ongelman synnyttämän tulovirran.

Kapellimestarilla on näpeissään sinfoniaorkesterin volumenappula sekä balanssi- ja dynamiikkasäädin. Mitään ei tapahdu, ellei kapellimestari ole melutalkoissa mukana. Yleensä kapellimestari ei ole kuullutkaan meludirektiivin turvarajoista, eikä hänellä ole ilman välineitä mitään keinoakaan tietää muusikkojen altistustasosta. Ratkaisu ei olisi kallisi eikä hankala. Esteet ovat mentaalisia.

Rockbändissä volumenappula on kullakin muusikolla. Liikutaan siis vapaan tahdon ja vastuun ydinkysymyksissä. Esiintymislavalla isoin ongelma, johon volumenappulalla ei pääse suoraan käsiksi, on rumpujen tuottama akustinen äänenpaine, jonka mukaan kaikki muut säättävät omat tasonsa ja joka on siksi tärkein avain lavamelun hillintään. Soitinteollisuus voisi tehdä ison tilin tuomalla markkinoille järkevällä melutasolla operoivat rummut. Se ei olisi keneltäkään pois.

Jotta mittakaava ei unohtuisi, tilastollisesti kolmen desibelin leikkaus koko musiikkialan äänitasoihin pienentäisi meluongelmaa seurauksineen puolella. Sitä leikkausta ei yleisö keskimäärin ottaen huomaisi, ja ne jotka huomaisivat, kiittelisivät. Seuraavat kolme desibeliä pudottaisivat meluongelman marginaaliin, josta ei paneelikeskustelujen aiheeksi enää noustaisi.

ahti.vanttinen@muusikkojenliitto.fi